

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č.

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

KRES - 9.10.1984 - ÚTERÝ

- 8.00 - seminář o včerejším představení - malý sál Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Květná
- 14.30 - vítání DS Velká Bystřice na MěstNV
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 - vítání DS Velká Bystřice před Krakonošem
- 16.00 - divadelní představení
a Neruda - G"otz : Malostranská humoreska
- 19.30 / DS Poběžovice /
- 22.30 - setkání souboru s patrony spol. sál pž. zbrojnice

ZÍTRA - 10.10.1984 - STŘEDA

- 8.00 - seminář o dnešním představení
- 10.00 - beseda s A.Urbanovou malý sál Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Poběžovice
- 14.30 - vítání DS Nučice na MěstNV
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 - vítání DS Nučice před Krakonošem
- 16.00 - divadelní představení
a J.Toman Slovanské nebe
- 19.30 /DS Velká Bystřice/
- 22.30 - setkání souboru s patrony spol. sál pož. zbrojnice

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Z DENÍKU LÁDI LHOTY

... Byl jsem svědkem setkání ve Strážkovicích letos v červnu, kam vedle souboru z Květné přijel i divadelní soubor Krakonoš. Byly to dva dny naplněné mnoha kulturními zážitky i radostnými chvílemi v upřímném přátelském posezení. Krakonoš se cestou zastavil na Orlíku, navštívil též Alšův dům a muzeum Matěje Kopeckého v Miroticích. Strážkovičtí po přivítání hostů ihned museli odjet na generální zkoušku Prodané nevěsty, kde téměř všichni druhý den účinkovali ve sboru. Pro nás nastal opravdový maratón. Rychle se ubytovat, navečeřet a honem do přírodního divadla v Českém Krumlově, na představení Strakonického dudáka. Druhý den ráno jsme jeli do Týna nad Vltavou, kde nás čekalo úžasné překvapení. Týnský divadelní soubor si tu zbudoval přírodní divadlo s otáčivým hledištěm pro 250 diváků. Byl to závezek k Roku českého divadla. Na místě bývalé tvrze, kde kujely jen kopřivy a divoké křoví s mohutným stromovým koldokola budují týnsťáci ochotníci park kultury. Byli jsme přímo šokováni, když nám předseda divadelního souboru J.Šesták vyprávěl o přípravách a průběhu celé stavby a uvedl, že se stavbou otáčivého hlediště začali 14. července 1983 a 14. září 1983 tu již hráli své představení. Užasli jsme nad tím, co dokázalo nadšení a dobrovolná práce dobré party. Dnes mají týnsťáci ochotníci šatny zatím ve stanech, ale už na příští rok plánují výstavbu dalších provozních budov včetně kavárny i restaurace a dětského areálu s jezírkem. Pro letošní

/pokračování na str.2/

vsak hrady při odvěte,
nikdo nesmí v nízkou
službu brát...
měli, že vousestého pána s ovik-
em.

zatím ještě dneska slýcháme tukání
jeho hole po starých, dřevěných
a prý určitě pravých schůdkách
v redakci Národních listů/dnes
Zemědělské noviny/.

I dnes se určitě v domě U dvou
slunců po večerech svítívá.

A pero básníka, pero spisovatele,
pero novináře stále běhá svou
dávnou trasu kalamář - papír,
kalamář - papír.

Maluje tu v krásném koncertu
ty postavičky z Malé strany, li-
dičky z úzkých uliček,
co vyrostli pod prejšovými střecha-
mi.

to pero, které vyprávělo lidem
o té veliké lásce k životu.

SLOVO O AUTOROVÍ

O lásce k životu, ke všemu, co
ten život přináší, ke všemu, co
se stalo nebo může stát.

Člověk posedlý láskou,
který zůstal sám.

A přece jeho pero nikdy neronilo
slzy. Obdivovalo se, smálo se,
pralo se a zpívalo.

Před tolika lety.

Nebo včera?

Zdá se, že jsme trochu zapomněli
že se Jan Neruda narodil před
sto padesáti lety. Takové krásné
výročí.

A přece - hra divadelního souboru
Poběžovice budiž spisovateli
malým blahopřáním, vzpomínkou.
Je na co vzpomínat.

Sazbu měli již 15 představení předem
vyprodaných i pro daleké zájezdy. Vedle
Strakonického dudáka mají nastudovanou
i komedii Poprask na laguně. Po tomto
jedinečném a radostném zážitku spěchaly
již oba soubory na odpolední představe-
ní Vojnarky, které pro hosty sehráli
Strážkovičtí ochotníci. Ihned po skon-
čení Vojnarky v zajímavém podání i úpra-
vě jsme odjeli do překrásného areálu
přírodního divadla v Trocnově, kde nás
čekal další radostný kulturní zážitek.
Prodáná nevěsta Jihočeského divadla z
Českých Budějovic, rozšířeného o sbory
z okolních ochotnických a tanečních sou-
borů. V tomto podvečeru nám počasí přá-
lo, a tak jsme se vraceli spolu s více
jak 2.500 diváky s překrásnými, radost-
nými pocity a mohutnými dojmy i v mohut-
ném průvodu do autobusu.

A odtud honem do Strážkovic! Na veče-
ři a do nového kulturního domu, kde se
konal závěrečný společenský večer za ú-
časti všech tří družebních souborů.

Zahájil konferenciér Vašek Němec, ce-
lý program pak uváděl a řídil. Přivítal
oba soubory i vzácné hosty R. Volka z
Jihočeského divadla a hokejisty J. Párt-
la a Frantu Čecha z Budějovic. Večer za-
hájil pěvecký soubor ČSŽ ze Strážkovic
jihočeskými národními písněmi. Poté by-
la beseda s jmenovanými hosty. Do pořá-
du přispěly i oba pozvané soubory, a to
soubor Krakonoš satirickou aktovkou z
bývalého hasičského života a soubor z
Květné estrádním pořadem a písničkami.
O dobrou pohodu se postarala i domácí
kapela "Nezmarka". A když nastala jedi-
ná smutná chvíle - rozloučení, byli jsme
všichni plni nových krásných dojmů a bo-
hatých zážitků a odjížděli jsme s pře-
svědčením, že družba a upřímné přátel-
ství všech tří ochotnických souborů tr-
vá a bylo znovu potvrzeno a zpečetěno
letos v červnu ve Strážkovicích.

Seminář o představení DS OB Maštov

Včerejší seminář se ubíral poklidnou cestou od úvodního slova člena
odborné poroty Antonína Bašty, kdy zaznělo hodnocení zhlédnutého předsta-
vení Kata a blázna, přes obsáhlé vyjádření režiséra inscenace Vladimíra
Valeše až k bohaté diskusi na téma "jak připravovat k jevištní realizaci
texty V+W". Diskuse měla spád a zájem o možnosti inscenování děl spja-
tých svým charakterem s dobou svého vzniku a s poetikou tvorby autorů
byl značný, neboť právě tato díla otevírají v mnoha případech problémy
dosud živé a aktuální. Jak vyplynulo z hodnocení, je možné tyto texty
hrát, i když samotná realizace pak odhaluje některá úskalí podmíněná celko-
vým systémem stavby hry.

ELI NA HEJTU

Divadelní soubor OB Pobežovice se ve Vysokém přivítali znovu po víti letech. Vrátili se způsobem, který asi dlouho nezapomeneme. Přivezli nám svoje Chodsko. Vtětilo se do překrásných krojů, do vynikajících chodských koláčů, které před Krakonošem děvčata rozdávala. Představilo se i v tanci, chodská kolečka se líbila a velice dobře se tancovala i dohromady s českou besedou Krakonošáků. Pohládilo nás lidovými písničkami, ukázalo svou vzpurnou náturu, Chod, který jakoby vystoupil z Alšova obrázku předal Krakonošovi dar, mohutný čakan. Za soubor přišel k mikrofonu muž, který už je na Vysokém živým inventářem, věčný diskutér, režisér Jiří Polikán. Jemu potom patřily i naše otázky.

Co se u vás za těch dlouhých deset let změnilo?

Především soubor, z minulého jich je tady pět herců. Chodské trio, které jste slyšeli na přivítání, vypomáhá při nejružnějších akcích v okrese/ také předtím nebylo. Od nového roku už možná budeme působit pod JZD Pohraniční stráž Pobežovice. Družstvo nám slíbilo, že nám dá k dispozici dílny, to by nám moc pomohlo. Hrajeme stále ve stejném sále, který jsme před patnácti lety, kdy byl soubor obnoven, dostali. Tenkrát v něm nebylo dočista nic, horizont, ani lampy. Dnes jsme si ho sami zvelebili tak, že můžeme pořádat okresní přehlídky divadelních souborů.

Dnes prý máte jako soubor kulaté výročí?

Večerní představení je naše sté představení právě od znovuoobnovení souboru, musíme si dát pořádně záležet.

A co chystáte do budoucnosti? Chtěl bych zkusit Vasiljevovy "A jitra jsou zde tichá". Půjdeme na to s vlastním osobitým pojetím, ale víc prozrazovat nebudu.

Hra španělského dramatika Alejandra Casony "Jitřní paní" není na našich jevištích nejčastějším hostem. Důvodem je náročnost předlohy vedené zřetelně ve dvou rovinách. Jednou je reálný příběh a tou druhou, v níž je uložen smysl a poselství, je rovina emotivní a symbolická. Předkládá odvěké otázky o vině, trestu a odpovědnosti k životu a jeho odpovědnému naplnění. DS K. Hůgra ZK ROH Moravské sklárny v Květné potvrdil výběrem této hry odpovědný přístup k náročnější divadelní práci. Nastudoval inscenaci se zřetelnou snahou tlumočit divákovi hlavní myšlenku poselství, přičemž použil takové výrazové prostředky, které směřují ke srozumitelnosti a uvědomělé adresnosti obecenstvu, pro nějž hraje. Viděli jsme představení, které sice přináší některé problémy z oblasti oné složité struktury předlohy, které se týkají herecké práce i režijního vedení herců a především motivace jednání, což však nikterak nezabránilo srozumitelnému sdělení základní myšlenky hry. V kontextu dosavadní práce souboru lze považovat tuto inscenaci za značný jeho úspěch, už především pro samotnou volbu předlohy, vhodně upravené pro režijní plán i pro větší vyrovnanost herecké práce, která působí kolektivnějším dojmem. I přes tuto vyrovnanost upozornila na sebe Věra Baladová v roli Poutnice, Věra Mimochodková v postavě Adély pro značný citový obsah svěřených úkolů. Diskutovaným problémem celé inscenace je však přítomnost symbolické roviny v reálném příběhu a její citlivé vzájemné propojení. Není to práce jednoduchá a je jen dobře, že se tento cílevědbný soubor s touto problematikou setkal a podstoupil v tomto ohledu důstojný zápas. Dík za odvahu, že toto riziko podstoupil.

Antonín Bašta

Zakulisi

Divadelní budově nejsme jenom ve výtulné první. Šatně na půdě Evička, Marcela a Slávka. Prostorách dva Pepíci-Prajzler a Lopruťský, ti přes den pracují v kuchyně. Když Mařenka Hejralová pustí improvizovanou kuchyni na půdě, oni, coby strážci budovy, přicházejí, aby zde dali odpočinout unaveným údům. Před 7. hodinou je budiček a všichni nastupují na své "značky". Evička mezi žízňivé a hladové hosty na malý sál, Pepíci do kuchyně a Marcelka se Slávkou jdou pečovat o soubory. Dobrou noc jim jistě dává sám Krakonoš. Spí se tam krásně, škoda, že tak málo.

Mařenka Hejralová se opět stará o zaludky všech členů DS Krakonoš, ale zdaleka ne jen o ty. Slyšte, že v neděli 7. 10. připravila 72 obědů, 24 večeří pro hrací soubor a 55 večeří pro DS Krakonoš a všechny ostatní hladové. Musíme jí touto cestou poděkovat. Všem nám moc chutná.

DS Krakonoš dává na vědomí, že v kuchyně je k dispozici kniha přání a stížností. Pokud máte nějaké připomínky, raďte se ozvat.

Důležité upozornění:

Sjíždí se VOBSKOČÁK!!!! Něco se chystá!!!!

Vašek Němec už také psal domů, do Strážkovic. Padlo mu na to dvacet pohledů.

Drží se palce a posílají telegramy. Na Mašťovský si zase, jako loni, vzpomněli Čapkové, ochotníci z Chomutova.

Při loučení s DS Mašťov byl opravdu důvod k slzám. Rozdávali totiž pořádné cibule a hořčici.

S E M I N Á Ř

V pátek v 10 hodin bude o práci scénografa vyprávět scénograf Východočeského divadla v Pardubicích Jaromír VOSECKÝ.

Určitě jste už zaregistrovali fotonoviny na náměstí. Dík za včasný a pohotový servis fotografií patří Antonínu Jandovi z Lomnice. Fotografie zajišťuje v době svého osobního volna, přesněji řečeno po nocích, protože přitom normálně chodí do práce.

OMLUVENÁ ABSENCE

Asi jste si všimli, že letos tady ve Vysokém chybí usměvavá tvář Aleny Exnerové, chybí i ve Větrníku, pro který v minulých letech tolik udělala. Myslíme, že bude na místě, když otiskneme dopis, který poslala na omluvu své absence.

" Vážení přátelé.

Na vysoké přehlídce budu mít letos po delší době absenci. Mám totiž doma od 13. srpna tohoto roku syna Filipa, který se dosud nerozhodl, zda divadlo bude i jeho koníčkem a odmítl mne pro tentokrát do Vysokého pustit, neřku-li doprovodit. Proto vám chci popřát alespoň hodně zdaru, hladký průběh bez "průšvihů" a vůbec co nejhezčí přehlídkový týden.

Srdečný pozdrav vám všem i těm, kteří na přehlídku do Vysokého přijdou posílá

Alena Exnerová/Gasparičová/

Poněkud opožděně gratulujeme ke svátku Věře Štěpánkové a také všem Věrkám ostatním

VĚTRNÍK, zpravodaj XV. národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů.

Vydává: Organizační štáb XV, NP VZDS
Redakce: Karla Dörrová, Michaela Prokopová, Eva Loučková